

А. І. Кульчицький

Гай Анатолій Іванович

ГАЙ Анатолій Іванович (15. 10. 1952, с. Бірки-2 Олександрів. р-ну Кіровогр. обл. – 16. 04. 2021, м. Біла Церква Київ. обл.) – прозаїк, громадсько-політичний діяч. Чоловік [Г. Гай](#). Член НСПУ (1986). Закін. Київський університет (1974). У 1974–87 – на журналіст. роботі, зокрема 1982 – відрядження в Афганістан. Голова Білоцерків. міської (від 1997) та Київ. обл. (від 2002) організацій НСПУ. Друкувався від 1967. Співавтор істор. дослідж. «Біла Церква. Шлях крізь віки» (Біла Церква, 1994). Упорядкував альманахи дит. творів «Джерельце» (1995), «Над Россю знов курличуть журавлі» (2002; обидва – Біла Церква). Голова правління Київ. обл. творчого об'єдн. «Культура» (від 1995).

Основні твори

Зажинки. 1979; Хамаль – місяць весняний. 1984; Сім струн райдуги. 1985; Тиша над полігоном. 1986 (усі – Київ); На тих афганських рубежах. 1991; Чорна рота. 1995; Вужик. 1998 (усі – Біла Церква); Палаючий перевал. Дн., 1999; У нас «афганцями» їх звать. 1999; Блаженна Марія. 2002; Дивізія гвардійського гарту. 2002; Золото колосся і зірок. 2003; Біла Церква – Афганістан – Вічність. 2004 (усі – Біла Церква).

Бібліографічний опис:

Гай Анатолій Іванович / А. І. Кульчицький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28171>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).